

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3341/2021. (VII. 23.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 652. § (7) bekezdés és 656. § (4) bekezdés második fordulója, valamint a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés és a 27. § (1) bekezdés alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be.
- [2] Az indítványozót mint II. rendű terheltet a Fővárosi Bíróság 2005. május 5-én kelt 6.B.262/2003/193. számú ítéletével bűnösnek mondta ki felbujtóként, előre kitervelten, aljas indokból, különös kegyetlenséggel, több emberen, tizennégy éven aluli személy sérelmére elkövetett emberölés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Btk.) 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a), c), d), f), i) pont] és felbujtóként elkövetett közveszélyokozás büntetében [régii Btk. 259. § (1) bekezdés]. Ezért őt – halmazati büntetésül – életfogytig tartó fegyházbüntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte. Az indítványozó életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéséből harminc év elteltével bocsátható feltételes szabadságra.
- [3] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2005. december 13-án jogerős 2.Bf.898/2005/53. számú ítéletével az indítványozó vonatkozásában az elsőfokú ítéletet annyiban változtatta meg, hogy a terhére rótt emberölés büntetének minősítő körülményei közül az előre kitervelten elkövetés megállapítását mellőzte, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.
- [4] A Legfelsőbb Bíróság 2006. június 20-án kelt Bfv.III.287/2006/11. számú végzésével – az indítványozó felülvizsgálati indítványát elbírálvá – az első- és a másodfokú bíróság határozatát hatályában fenntartotta.
- [5] Az indítványozó – a Kúria támadott végzése szerint – ezt követően négy alkalommal nyújtott be perújítási indítványt, amelyet a Fővárosi Ítéltábla minden esetben elutasított.
- [6] Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben 2020. április 29-én ismét felülvizsgálati indítványt nyújtott be, amelyet a Kúria 2020. május 12-én kelt Bfv.I.498/2020/2. számú végzésével – mint törvényben kizártat – elutasított.
- [7] Az indítványozó 2020. augusztus 26-án az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszéknél az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, mert álláspontja szerint a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben, a XV. cikk (1) bekezdésben és a XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdésben foglalt jogait és ezért kérte a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését.
- [8] Az Alkotmánybíróság felhívására az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2021. január 18-án érkezett beadványában kiegészítette azzal, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 652. § (7) bekezdés, valamint a 656. § (4) bekezdés második fordulat alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte, mert az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglalt jogait. Az indítvány-kiegészítésben az Abtv. 27. § (1) bekezdés alapján benyújtott panaszja jogalapjaként – a Kúria támadott határozata tekintetében – megjelölte továbbá az R) cikk (1)–(4) bekezdést, a Q) cikk (2)–(3) bekezdést, a XV. cikk (2) bekezdést is.
- [9] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].

- [10] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdés és a 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.
- [11] Az indítványozó a Kúria támadott végzését 2020. június 16-án vette át és alkotmányjogi panasza 2020. augusztus 26-án érkezett az elsőfokú bírósághoz, vagyis az indítványozó a panaszt határidőn túl terjesztette elő. Az Alkotmánybíróság 2020. november 30-án kelt levélben tájékoztatta az indítványozót arról, hogy a panaszt elkésetten, illetve hiányosan nyújtotta be. Az indítványozó 2021. január 18-án az Alkotmánybírósághoz érkezett beadványában egyúttal igazolási kérelmet is előterjesztett. Az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva 2021. február 22-én kelt határozatában az igazolási kérelemnek helyt adott, így az alkotmányjogi panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [12] A panasz részben eleget tesz az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [13] Az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapuló indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 26. § (1) bekezdés], a támadott jogszabályi rendelkezés megjelölését [Be. 652. § (7) bekezdés, 656. § (4) bekezdés második fordulat]. A panasz tartalmazza az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdést, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdést] és indokolást arra vonatkozólag, hogy a jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény rendelkezéseivel.
- [14] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. § (1) bekezdés], a támadott bírósági határozat megjelölését [a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzése]. A panasz tartalmazza az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdést, az R) cikk (1)–(4) bekezdést, a Q) cikk (2)–(3) bekezdést, a XV. cikk (1)–(2) bekezdést, valamint a XXVIII. cikk (1), (3), (7) bekezdést]. Az indítványozó – az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés kivételével – indokolja azt, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [15] Mindkét jogalapon benyújtott indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat, illetve a Be. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [16] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó, mint az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntetőeljárás terheltje, értelemszerűen jogosultnak és érintettnek minősül, és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [17] Az indítványozó szerint a támadott bírósági határozatok és a támadott törvényi rendelkezés sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben foglalt követelményeket. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben lehet alapítani, mégpedig a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]]. Az indítványozó azonban nem ezekre a körülményekre hivatkozik, így mind az Abtv. 27. § (1) bekezdésén, mind pedig az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapuló indítvány ezen eleme érdemi vizsgálatra nem alkalmas.
- [18] Az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló indítvány nem tartalmaz alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés tekintetében. Az indítványozó alkotmányjogi panasza ezért ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadálya [pl. 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]].
- [19] Alkotmányjogi panasz mind az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontja, mind pedig az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. E feltételnek a panasz csak részben felel meg, mivel az Alaptörvénynek az indítványozó által hivatkozott Q) cikk (2)–(3) bekezdései, valamint az R) cikk (1)–(4) bekezdése nem minősülnek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának {a Q) cikk vonatkozásában lásd pl. 3224/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [12]; az R) cikk vonatkozásában lásd pl. 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]}. Ezen indítványi elemek tekintetében érdemi vizsgálatnak a fentiek szerint nincs helye.
- [20] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni.

- [21] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy jelen ügyben a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzésében a felülvizsgálati indítványt mint törvényben kizártat elutasította. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúriának az a döntése, amelyben megállapítja, hogy felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható, ezért a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzése ellen helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének.
- [22] Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt mint törvényben kizártat elutasította, a Kúria végzése nem minősül egyúttal az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében véve az ügy érdemében hozott döntésnek. A jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából ilyen, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2005. december 13-án jogerős 2.Bf.898/2005/53. számú ítélete tekinthető.
- [23] Az eljárásban hozott határozatok fentiek szerinti minősítésének az Alkotmánybíróság eljárási jogosítványainak a megítélése szempontjából van jelentősége.
- [24] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben kiemeli, hogy az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszok esetében a jogorvoslati lehetőség kimerítésének a kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz ezért a jogerős döntéssel szemben akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati indítvány benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él.
- [25] Ha azonban az indítványozó a felülvizsgálat lehetőségét kimeríti, a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha ugyanis a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, azt a Kúria érdemben vizsgálja, az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Abban az esetben azonban, ha a Kúria azt állapítja meg, hogy a felülvizsgálati eljárás lefolytatására nincs lehetőség, az Alkotmánybíróság a Kúriának ezen nem érdemi döntésén keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést csak két esetben vizsgálhatja. Akkor (i) ha az indítványozó a jogerős döntést a felülvizsgálati indítvánnyal egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadta, vagy (ii) ha a Kúria végzését mérlegelési jogkörben hozta meg, amely mérlegelés eredményére az indítványozónak bizonyosan nincs ráhatása [Ügyrend 32. § (4) bekezdés, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás I/5. pont].
- [26] Jelen ügyben ezen esetek egyike sem áll fenn, mivel a Kúria szerint a felülvizsgálat a törvény alapján – nem mérlegelése folytán – kizárt, ezért az Alkotmánybíróság az indítványozónak a jogerős ítéletre vonatkozó érveit nem vizsgálhatta. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria Bfv.I.498/2020/2. számú végzését támadó elemében értékelte {lásd hasonlóan: 3369/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [12]–[14]}.
- [27] 2.3. Az Alkotmánybíróság vizsgálatát a továbbiakban az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított indítvány tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés, az Abtv. 27. § (1) bekezdésén alapuló indítvány vonatkozásában pedig az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés és a XXVIII. cikk (1), (3), (7) bekezdés tekintetében folytatta.
- [28] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdésén alapuló indítvány tekintetében azt állította, hogy az Be. 652. § (7) bekezdése, valamint 656. § (4) bekezdésének második fordulata az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogát sérti. A Be. 652. § (7) bekezdés szerint: „Felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.” A Be. 656 § (4) bekezdés második fordulata szerint „az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja”.
- [30] Az Alkotmánybíróság elsőként az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéshez (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog) kapcsolható érveit vizsgálta.

- [31] Az indítványozó véleménye szerint a jogszabályi rendelkezés megfogalmazása és hiányossága hibás bírói jogértelmezést tesz lehetővé. A jogalkotónak olyan szabályt kellett volna alkotnia, amelyből egyértelműen kiderül, hogy az egyes felülvizsgálati okok milyen körre terjednek ki és ki kellett volna mondania, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) szerint benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapozza meg a Be. támadott rendelkezésében megkívánt ismételtséget.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó érvelésében keveredik a felülvizsgálati és a perújítási eljárásra tartozó okok jogi értelmezése. A Be. egyértelműen körülírja, hogy a felülvizsgálati eljárásban milyen büntető anyagi és eljárási jogi indokokra alapozva van helye felülvizsgálatnak (lásd: Be. 648–649. §). Ezekben a rendelkezésekben meghatározott okok a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok által egyértelműen körülírt és rögzített jogi fogalmakat tartalmaznak. Az indítványozó ezzel szemben el nem bírált tényekre, illetve tényállási elemekre és bizonyítékokokra hivatkozik, amelyek nem a felülvizsgálati eljárásnak, hanem a Be. LXXXIX. Fejezetében szereplő perújításnak képezhetnék alapját, amely típusú eljárás megindításával eddig már több esetben sikertelenül próbálkozott [lásd pl. indítvány 4. oldal utolsó bekezdéstől 5. oldal 4. bekezdésig, 9–10 oldal stb.]. Ezen indítványozói érvelés alapján tehát nem merül fel alkotmányos aggály a támadott jogszabályi rendelkezés megfogalmazása, pontossága és alkalmazhatósága tekintetében.
- [33] Az indítványozó kifogásolja továbbá a Be. támadott rendelkezéseiben foglalt ismételtséget is. Az indítványozó maga sem vitatja, hogy 2006-ban a régi Be. hatálya alatt a jogerős ítélet ellen már élt felülvizsgálati indítvánnyal bűnösségének anyagi jogszabálysértéssel történő megállapítása és eljárási jogszabálysértés miatt [régii Be. 405. § (1) bekezdés a) és c) pontok]. A Kúria ennek alapján az új Be. rendelkezésein alapuló végzésében megállapította, hogy a jelenlegi felülvizsgálati indítvány ugyanazon felülvizsgálati okból történő ismételt benyújtásnak számít (vagyis a bűnösség megállapítása a bűncselekmény téves minősítése, valamint egyes eljárási szabálysértések miatt). A Kúria végzésében továbbá felhívta az indítványozó figyelmét, hogy a korábbi jogi szabályozás a felülvizsgálat ismételtségének elbírálása vonatkozásban megegyezik a Be. rendelkezéseinek jelenlegi tartalmával (támadott végzés, Indokolás [24]), vagyis egy olyan jogintézményről van szó, amelynek kiforrott bírói gyakorlata van.
- [34] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a támadott jogszabályértelmezést a Kúria a támadott határozatában részletesen és világosan indokolta, így nem merülhet fel annak alkotmányos kételye, hogy – az indítványozó álláspontja szerint – a jogszabályi rendelkezés megfogalmazásának hiányossága téves bírói jogértelmezésre vezetne. Mindezen körülmények figyelembe vétele alapján az Alkotmánybíróság az indítvány érvelésében nem talált olyan érvet vagy körülményt, amely a panasz befogadását ebben a tekintetben megalapozta volna.
- [35] Az Alkotmánybíróság ezt követően az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésén alapuló kifogásait vizsgálta.
- [36] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott két törvényi rendelkezés „soha meg nem ítélt hatályon kívül helyezési okok – és felülvizsgálati okok – esetében is lehetővé teszi az érdemi jogorvoslat elutasítását” (indítvány 8. oldal 12. pont).
- [37] A következőes alkotmánybírói gyakorlat szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése a rendes jogorvoslatra vonatkozik, és kényszerítően nem következik belőle a rendes jogorvoslati formákon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása {11/2017. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [31]; 3285/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [27]; 3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [39]; 6/2020. (III. 3.) AB határozat [111]}. A jogalkotó mérlegelési jogkörébe tartozik tehát az, hogy a felülvizsgálatot mint rendkívüli jogorvoslatot – és annak keretében az ismételt benyújtott felülvizsgálati indítvány megítélését – milyen feltételekkel biztosítja.
- [38] Mindezen megfontolások alapján az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti indítványában nem adott elő olyan indokot, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéshez kapcsolódva a támadott jogszabályi rendelkezések érdemi vizsgálatához szükséges, az Abtv. 29. § (1) bekezdésében rögzített befogadási feltételeket megalapozná.
- [39] 3.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapozott panaszában azt állította, hogy a Kúria a Bfv.I.498/2020/2. számú végzésében megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésben, valamint a XXVIII. cikk (1), (3), (7) bekezdésekben foglalt jogait.
- [40] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésben rögzített törvény előtti egyenlőséghez való jogát a Kúria megsértette, mert minden más terhelt esetében tiszteletben tartotta a védő önálló felülvizsgálati indítvány benyújtására vonatkozó jogát, de az indítványozó védője tekintetében azt megtagadta [indítvány 15. oldal 2. bekezdés]. A Kúria támadott határozatában részletesen indokolta, hogy az indítványozó védőjének

miért nincs törvényes lehetősége az ismételt rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére. Ebben arra mutatott rá, hogy védőnek a felülvizsgálati indítvány benyújtására vonatkozó joga ugyan fennállt, de az általa, az indítványban megjelölt felülvizsgálati okok alapján az előző felülvizsgálat során a Legfelsőbb Bíróság az ügyet érdemben megvizsgálta, tehát ugyanazokra az okokra az indítványozó ügyében a védője sikerrel már nem hivatkozhatott (támadott határozat, Indokolás [28]). Ennek alapján nem merül fel annak kételye, hogy az indítványozó védője tekintetében a felülvizsgálati indítvány benyújtására vonatkozó jog tekintetében más terheltek védőjéhez képest eltérő elbírálásban részesült volna.

- [41] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikkével összefüggésben rámutat azonban arra is, hogy gyakorlata szerint „a törvény előtti egyenlőség megsértésére önmagában az ítéletek ellentmondása miatt az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz nem alapítható” {3195/2016. (X. 11.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint ugyanis „[a] bírósági jogértelmezésnek, jogalkalmazásnak közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie, nem pedig azért, hogy eltér bíróságok más ügyekben hozott döntéseitől” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [15]}. Önmagában tehát az a körülmény, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés eltér más ügyekben hozott bírói döntésektől, a bírói jogértelmezés alapjogi relevanciáját, és ezáltal a XV. cikk (1) bekezdése sérelmének a lehetőségét nem alapozhatja meg.
- [42] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljárásból való jogát, mert a Kúria az indítványát ismételten benyújtottnak minősítette. Az indítványozó szerint a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésben foglalt védelemhez való jogát és a (7) bekezdésben rögzített jogorvoslati jogát azért sértette meg, mert elutasította felülvizsgálati indítványát és ezzel megakadályozta, hogy érdemi védekezését előadja.
- [43] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó ezen észrevételei a számára kedvezőtlen bírósági döntés törvényességi kritikáját tartalmazzák. Az Alkotmánybíróság többször hangsúlyozta azon álláspontját, hogy az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belüli újabb jogorvoslati fórumnak, a jogorvoslattal már nem támadható bírósági határozatok által okozott jogsérelem orvoslása eszközének. A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban utal arra, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}. Mindezek következtében az indítványozónak ezen kifogásai nem támasztják alá a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét, illetve nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi kérdést.
- [44] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1611/2020.

